

TÉL

Hiányod bizonyosága
keményebb lesz a sziklák tekinteténél.
Szilárdulnak szöveteim,
redőiket megrajzolja lassan a párolgó idő.
Néma leszek majd,
mint a be nem tartott ígéret,
és sűrű, mint a csend

hallgatom

hullanak, hullanak alá a vattamélyből
meghozatlanul maradt,
értelmük veszített döntéseink.

TAKARÍTÁS

ahogy a por felverődik majd újra elül
ahogy a tavalyi karácsony eltévedt
fenyőtüskéi szőnyegemre hullnak
ahogy egy ruhadarab egy feljegyzés
(nem is fontos már) kezembe akad
és félek eldobni mégis nem tudom miért
ahogyan fél az ember és egyszerre vár
hogy végül meg kell hallania egy betegség diagnózisát
hát így szorongok én is éppen így megválni dolgaimtól
fakult emlékeim között a tehetetlen időt markolászva
mely mint a víz vagy a homok ujjaim közül
szivárog el a tettek és tévedések repedésein